

הערות	למי מיועד	סוג חיסון
3 חיסונים (זמן 0, אחרי חודש ואחרי חצי שנה). עובדים החשופים באופן קבוע לגורמים היכולים להכיל את הווירוס, צרכים לבדוק נוגדנים ל - hepatitis B surface antigen (anti-HBs), לאחר 5 שנים. כל סטודנט שהתחסן בעבר, חובה עליו להציג בדיקת נוגדנים כנגד anti-HBs.	עובדי מעבדה/עובדי בית החיות/עובדי מרפאות שיניים	דלקת כבד נגיפית B
במידה ולא חוסן (חיסון מלא- 3 זריקות לפחות) במהלך 10 השנים האחרונות	עובד בית החיות עובדים הבאים במגע עם אדמה וגינן	דיפתריה-טטנוס dT
בעקבות דקירה או פציעה המלווה בדימום (משמעותי), יש לקבל חיסון תוך 48 שעות.	כלל העובדים	
<u>קטגוריות חשיפה:</u> קטגוריה 1: מגע עם פרוות בעלי חיים האכלתו או ליקוק עור שלם (לא פגוע). קטגוריה 2: נזק שטחי לעור משיניים או ציפורניים של בע"ח ללא דימום. קטגוריה 3: נשיכה או שריטה חודרת עור (עם דימום), לקיקת ריריות או עור פצוע וכן כל חשש למגע עם עטלף או חשיפה, אפילו אם אין סימני פגיעה. מגע המעביר כלבת הינו חשיפה מקטגוריות 2 או 3. טיפול מונע: 3 מנות (חיסון CCV) בימים 0,7,28. <u>אנשים העובדים עם בע"ח שעלולים להימצא נגועים בכלבת</u>, מומלץ לבדוק כייל נוגדנים לכלבת כל שנתיים. יש לתת מנת דחף, אם הכייל נמוך מ- 0.5 IU/ml. לידיעה: נגיף הכלבת רגיש לחשיפה לאור השמש, לחום, ליובש ולגורמים סביבתיים אחרים. חומר חשוד יבש אינו מעביר כלבת. • רמת נוגדנים של 0.5 IU/ml ומעלה מוגדרת כאדם מחוסן. טיפול: אדם שחוסן בעבר וקיים חשד לחשיפה <u>לכלבת</u>- יש לתת 2 מנות של חיסון אקטיבי(גורם לגוף ליצר נוגדנים בעצמו) הראשון קרוב למועד החשיפה והשני 3 ימים מאוחר יותר. <u>אדם שלא חוסן בעבר וקיים חשד לחשיפה לכלבת</u>-יש לתת 5 מנות: את הראשונה קרוב למועד החשיפה והשאר: בימים 3,7,14,28 מאוחר יותר. + חיסון סביל מכיל נוגדנים המספקים הגנה מהירה למשך 3 שבועות.	וטרינרים ועובדי מעבדה העובדים עם הווירוס נשיכה על ידי חיית בר (שועל צבוע דביבון)- יש להתייחס אליה כאל נשיכה של נגוע בכלבת ויש לתת טיפול מלא לאחר חשיפה	כלבת תרכיב CCV Cell Culture Vaccine (CCV) חיסון המכיל נגיף מומת
	העובדים עם מי- קולחין	דלקת כבד נגיפית A + פוליו

*נגיף הכלבת מועבר רק כאשר הוא מוחדר אל תוך פצעים בעור או בא במגע עם ריריות. הנגיף נמצא ברוק של בעל החיים החולה במחלת הכלבת וברקמות העצביות שלו. חומר המכיל את נגיף הכלבת אך הינו יבש אינו מדבק. נשיכה הינה הדרך השכיחה ביותר להעברת הנגיף, אך לעיתים נדירות הוא עובר גם באמצעות שריטות ע"י ציפורניים שזוהמו ברוק, לקיקת ריריות ולקיקת עור פגוע (שאינו שלם).

חשיפות נדירות ויחודיות שתוארו, הינן חשיפות לאירוסול בקרב עובדי מעבדה המטפלת בנגיף הכלבת .

להלן דוגמאות למגע שאינו מהווה חשיפה לנגיף: לקיקת עור שלם, ליטוף של בעל חיים חולה כלבת, מגע עם דם או עם הפרשות שאינן רוק של בעל חיים חולה כלבת כגון שתן וצואה, וכן חשיפה לפצע של בעל חיים שנושך על ידי בעל חיים אחר החשוד כחולה כלבת.